

ตุ๊บตุ๊บกับดวงดาว

ปุ่นยวีร์ : เรื่อง

อนุชา-นวรรตน์ สีหอุไร : ภาพ

...คืนนี้ท้องฟ้ามีดวงจริงๆ คงเพราะเป็นวันหยุดของดวงจันทร์
เราจึงไม่เห็นเขาออกมาเปล่งแสงสุกสว่างเหมือนเช่นเคย แต่ก็ยังมี
มีดวงดาวมากมายแข่งกันส่องแสงระยิบระยับเต็มท้องฟ้า
เฮ้อ น่าเห็นใจดวงดาวที่ต้องคอยเฝ้าท้องฟ้าทุกคืนๆ
ไม่มีวันหยุดเหมือนดวงจันทร์บ้าง... เจ้าหนูอ้วน “ดู้บดู้บ”
นั่งรำพึงอยู่บนเห็ดป่าดอกใหญ่พลางตีמד้ากับ
ท้องฟ้ายามราตรีที่เงียบสงบ

แต่ไม่นานนักสายลมก็พัดแรงขึ้นๆ ตูบต๊อบจึงคิดที่จะกลับเข้าบ้าน
ซึ่งก็คือโพรงอันอบอุ่นในตอไม้ผู้ใกล้ๆ นั่นเอง

ขณะที่ตูบต๊อบกำลังจะปีนลงจากดอกเห็ด ทันใดนั้นเขาก็เห็นดาว
ดวงหนึ่งลอยละลิวลงมาจากท้องฟ้า และตกลงในทุ่งหญ้าเบื้องหน้า ตูบต๊อบ
ตกใจมาก “ตายละ ลมพัดแรงจนดาวร่วงลงมาจาท้องฟ้าเลยหรือนี่” เขา
รีบวิ่งไปดูดวงดาวทันที

ตุ๋บตุ๋บเห็นดวงดาวสุกสว่างดวงหนึ่งนอนสงบนิ่งอยู่กลางทุ่งหญ้า
★ เขาจึงรีบเข้าไปช่วยพยุงดวงดาวให้ลุกขึ้น

“อูย เจ็บจังเลย” ดวงดาวครวญคราง

“โถ ฉันทสงสารเธอจริงๆ ที่ถูกลมพัดจนร่วงลงมา” ตุ๋บตุ๋บพูดอย่าง
จริงใจ

“ลม นะหรือพัดฉันร่วงลงมา ฮี ไม่มีวันเสียละ” ดวงดาวพูดอย่าง
ทะนง “ฉันกระโดดลงมาเองต่างหากละ” ตุ่มต๋ับประหลาดใจมาก ดวงดาว
พูดต่อว่า “ฉันนะเบื้อเบื้อที่ต้องออกมาเผ้าท้องฟ้าทุกคืน เลยหนีลงมาที่
โลกนี้ไง คงจะมีเรื่องที่น่าสนุกกว่าเยอะเลย เอาละ ฉันจะเริ่มตันผจญภัย
เสียที ไปก่อนนะหนูอ้วน” ดวงดาวกล่าวลาแล้วเดินจากไป ปล่อยให้ตุ่มต๋ับ
ยืนอ้าปากหวออย่างงงงันอยู่ตามลำพัง

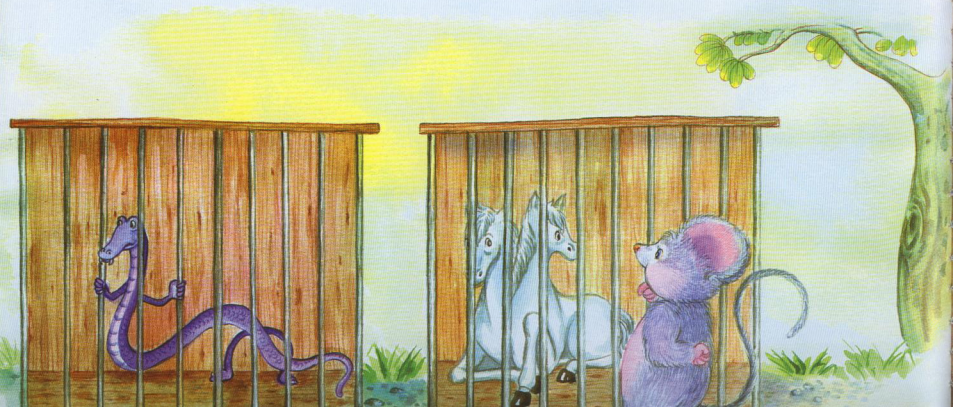

ไม่กี่วันต่อมาก็มีข่าวว่า คณะละครสัตว์ของคุณช้างจัมโบ้มาเปิด
การแสดงอยู่ที่ชายป่า ดูปดื่บจึงรีบเดินทางไปชม มีการแสดงกายกรรมที่
น่าหวาดเสียวของฝูงลิง นกกระจอกเทศเต้นระบำ มวยปล้ำระหว่างสิงโต
กับเสือโคร่ง และการแสดงที่น่าสนใจอื่นๆ อีกมากมาย

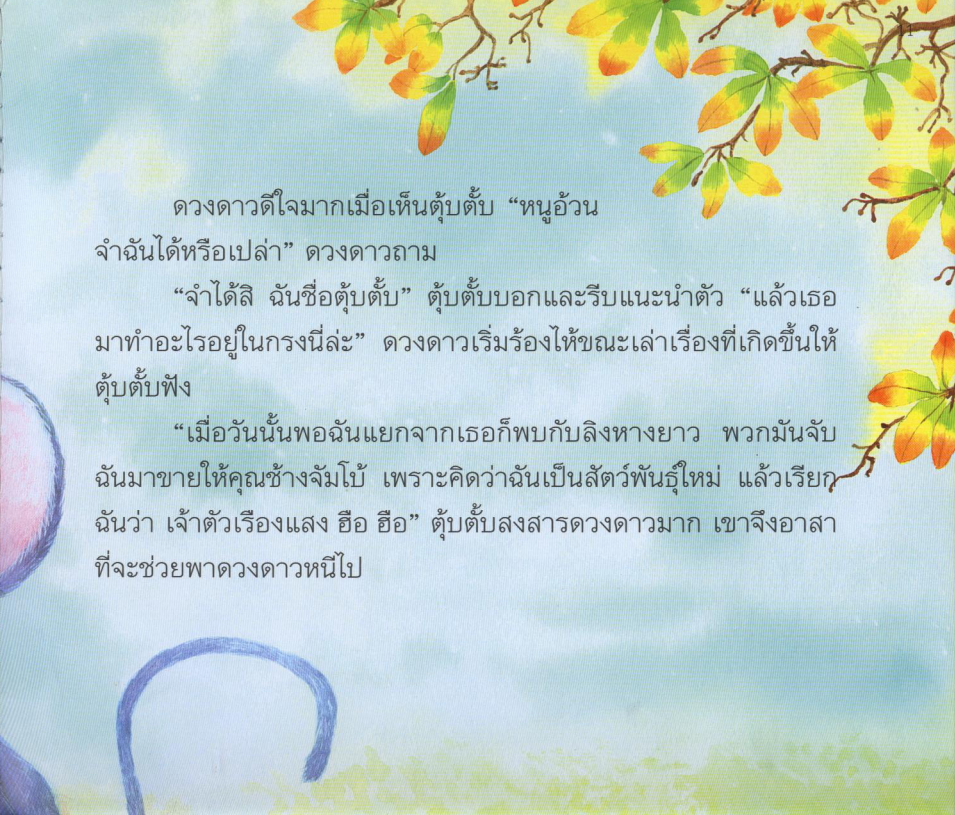
เมื่อชมการแสดงแล้ว ตูบตีบก็ออกมาเดินดูภายนอกเต็นท์ซึ่งมี
กรงตั้งเรียงรายอยู่ ตูบตีบเดินดูสัตว์แปลกๆ ที่ถูกขังอยู่ในกรงต่างๆ เช่น
ม้าน้อยมีสองหัว งูมีขา กบหน้าหมู เป็นต้น

และแล้วตุ๋บตั๋บก็ต้องแปลกใจมากเมื่อพบดวงดาวถูกขัง
อยู่ในกรงกรงหนึ่ง

ดวงดาวดีใจมากเมื่อเห็นตุ๋บตุ๋บ “หนูอ้วน
จำฉันได้หรือเปล่า” ดวงดาวถาม

“จำได้สิ ฉันชื่อตุ๋บตุ๋บ” ตุ๋บตุ๋บบอกและรีบแนะนำตัว “แล้วเธอ
มาทำอะไรอยู่ในกรุงนี้ล่ะ” ดวงดาวเริ่มร้องไห้ขณะเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้
ตุ๋บตุ๋บฟัง

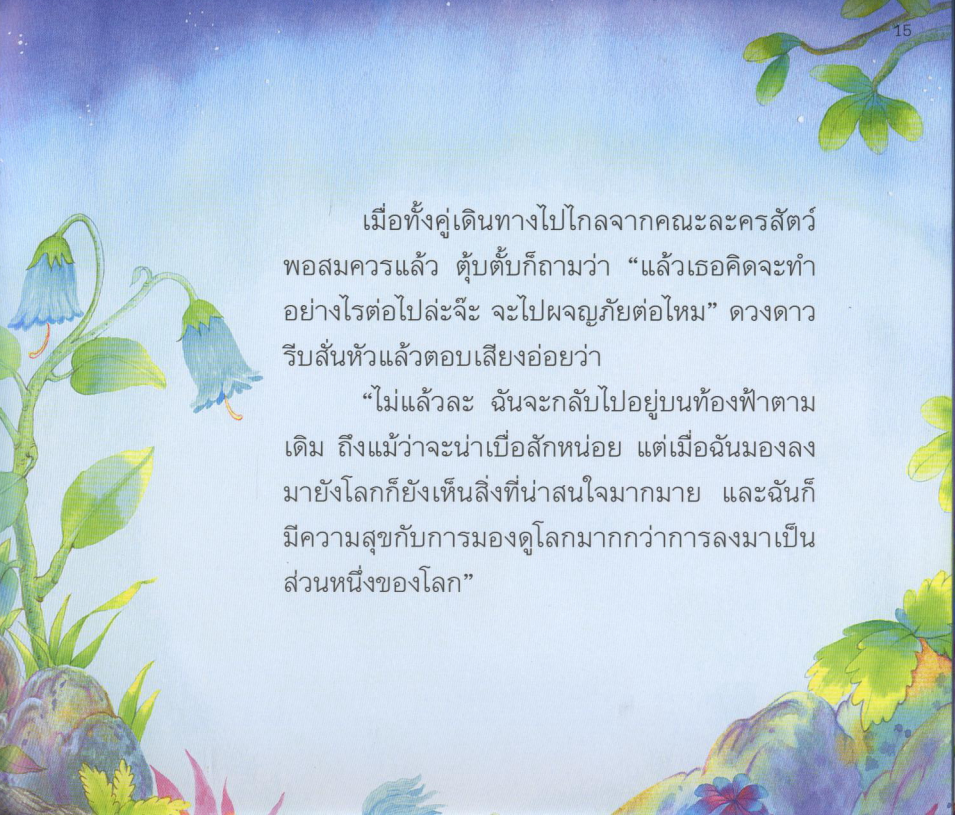
“เมื่อวันนั้นพอฉันแยกจากเธอก็พบกับลิงหางยาว พวกมันจับ
ฉันมาขายให้คุณช่างจัมโบ้ เพราะคิดว่าฉันเป็นสัตว์พันธุ์ใหม่ แล้วเรียก
ฉันว่า เจ้าตัวเรืองแสง ฮือ ฮือ” ตุ๋บตุ๋บสงสารดวงดาวมาก เขาจึงอาสา
ที่จะช่วยพาดวงดาวหนีไป

ในคืนนั้นดُبดับจึงแอบเข้าไปในคณะละครสัตว์อีกครั้ง
แล้วพาดวงดาวหนีออกมา

เมื่อทั้งคู่เดินทางไปไกลจากคณะละครสัตว์
พอสมควรแล้ว ตูบต๊อบก็ถามว่า “แล้วเธอคิดจะทำ
อย่างไรต่อไปล่ะจ๊ะ จะไปผจญภัยต่อไหม” ดวงดาว
ริบลิ้นหิวแล้วตอบเสียงอ่อยว่า

“ไม่แล้วละ ฉันจะกลับไปอยู่บนท้องฟ้าตาม
เดิม ถึงแม้ว่าจะน่าเบื่อสักหน่อย แต่เมื่อฉันมองลง
มายังโลกก็ยังเห็นสิ่งที่น่าสนใจมากมาย และฉันก็
มีความสุขกับการมองดูโลกมากกว่าการลงมาเป็น
ส่วนหนึ่งของโลก”

“ฉันก็มีความสุขกับการมองดูดวงดาวบนท้องฟ้าเหมือนกัน” ตู๊ตตี้
รีบบอก “ฉันยังคิดอยู่ว่าถ้าดาวดวงอื่นๆ เกิดเบื่อหน่ายเหมือนเธอ แล้ว
พากันหนีจากท้องฟ้าจนหมด ท้องฟ้าคงจะเศร้ามากเลย”

“ถ้าอย่างนั้นฉันต้องรีบขึ้นไปบอกเพื่อนๆ แล้วล่ะว่า การอยู่ในที่ที่
เหมาะสมกับตัวเองนะดีที่สุดแล้ว จะได้ไม่มีดาวดวงไหนหนีไปอีกยังไงล่ะ”
ดวงดาวบอก

“ขอบคุณนะที่ช่วยเหลือฉัน ฉันจะไม่มีวันลืมเธอเลย
ลาก่อนจ๊ะตุ๊บต๊ิบ” ดวงดาวบอกก่อนลอยกลับขึ้นสู่ท้องฟ้า

ตั้งแต่นั้นมาเมื่อตู่บตั้มองขึ้นไปบนท้องฟ้ายามราตรี
เขาจะพยายามหาว่าดาวดวงไหนหนอคือดวงดาวแสนซนที่เขา
เคยเจอ และหวังว่าดวงดาวจะกำลังมองเขาอยู่ด้วยเช่นกัน...

...ดื่บต้บเห็นดาวดวงหนึ่งลอยละลิวลงมาจากท้องฟ้า
และตกลงในทุ่งหญ้าเบื้องหน้า เขาตกใจมาก
“ตายละ ลมพัดแรงจนดาวร่วงลงมาจากท้องฟ้าเลยหรือนี่”
เขารีบวิ่งไปดูดวงดาวทันที...

